

Ο Γέρων παπα-Καλλίστρατος ο Τραχωνίτης

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Φωτό: tsoumpasphotogallery.ning.com

Ο παπα-Καλλίστρατος καταγόταν από το χωριό Τράχωνας της επαρχίας Λευκωσίας. Από μικρό παιδί είχε κλίση προς την θρησκείαν και αγαπούσε πολύ την Εκκλησίαν του Χριστού. Και διά την αγνότητά του ο Θεός τον αξίωσε να γίνει λειτουργός του, δηλαδή ιερέας. Λέγεται ότι έγινε και μεγαλόσχημος μοναχός, δηλαδή ιερομόναχος στην Μονή Σταυροβουνίου.

Από την νεότητά του ήταν στολισμένος με πολλές και διάφορες αρετές και κυρίως κατείχε την ευλογημένην ελεημοσύνην. Κατά διήγησιν του συγχωριανού του Λαμπριανίδη όταν ήταν πιά ιερέας γυρνούσε σε διάφορα σπίτια της ενορίας του σε φτωχές γυναίκες και κυρίως ανύπαντρες και τους έδιδεν ελεημοσύνην. Πολλές φορές έκανε κρυφά την ελεημοσύνην του. Πήγαινε λόγου χάριν σ' ένα σπίτι μιας φτωχής νέας και της έλεγε: «Κάμε μου ένα καφέ ρα». Μέχρι να κάμη τον καφέ η κοπέλα, ο παπα-Καλλίστρατος πήγαινε και έβαζε χρήματα κάτω από το μαξιλάρι του κρεβατιού της κοπέλας. Όταν έπινε τον καφέ και μετά, χαιρετούσε και αναχωρούσε από το σπίτι χωρίς να κάμη φανερή την ελεημοσύνην του. Από

συγχωριανούς του λέγεται και το εξής: ότι πήγαινε τις νύχτες σε σπίτια φτωχών ανθρώπων και αφού έρριχνε από το παράθυρο ή την πόρτα δεμένα σε μαντήλι χρήματα, έφευγε κρυπτόμενος χωρίς να τον παίρνουν είδησιν, όπως έκανε και ο Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας.

Ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Λεόντιος είπε όταν εξούσεν· ότι όταν ήταν μαθητής του Παγκυπρίου Γυμνασίου Λευκωσίας, πήγε και εξομολογήθηκε στον παπα-Καλλίστρατον και του είπε ο αοίδιμος ότι θα γίνει αρχιεπίσκοπος Κύπρου, όπως και έγινε.

Κατά τον Λαμπριανίδη, ο παπα-Καλλίστρατος στο σπίτι του στον Τράχωνα δεν κοιμόταν σε κρεβάτι αλλά σε φέρετρο. Σ' αυτό το φέρετρο ανακλινόμενος, σκεπτόταν νύχτα-μέρα τον θάνατον και φιλοσοφούσε την ματαιότητα του κόσμου. Και έτσι νικούσε και εξαφάνιζε τις σαρκικές ορέξεις, τον θυμόν, την γαστριμαργίαν, την φιλαργυρίαν, την κενοδοξίαν και όλα τα πάθη.

Κατά τον ίδιον τον Λαμπριανίδη, ο παπα-Καλλίστρατος κάθε Πάσχα πριν αρχίσει η Ανάσταση γυρνούσε σ' όλο το χωριό και αφού κτυπούσε σ' όλα τα σπίτια τις πόρτες, ακολούθως πήγαινε στην εκκλησία και κτυπούσε ο ίδιος την καμπάνα και περίμενε μέχρις ότου έρθουν όλοι και μετά ν' αρχίσει την Ακολουθίαν.

Σύμφωνα με διήγησιν του μακαριστού Γέροντος Νικάνδρου Σταυροβουνιώτου Μονάχου που εκοιμήθη το έτος 1978, όταν πήγαινε κάποτε στο Μετόχι της Αγίας Βαρβάρας Σταυροβουνίου και έμενεν λίγες μέρες, τις νύκτες ξάπλωνε σε κρεβάτι με σανίδια και μια - δυο κανναβίτσες (τσουβάλια), χωρίς στρώμα και κουβέρτες. Και έτσι ταλαιπωρούσε το κορμί του και σκληραγωγούσε την σάρκαν του για την ωφέλειαν της ψυχής του. Κατά τον ίδιον, ο παπα-Καλλίστρατος φορούσε τα ομματογιάλια του στην μύτη για να μην τον έχουν σε υπόληψιν οι κοσμικοί άνθρωποι, θεωρώντας τον σαλόν (τρελλόν). Έτσι αγωνιζόμενος και σκληραγωγούμενος ήρθεν η ώρα για το μεγάλο ταξίδι. Όταν εκοιμήθη, το σεπτό σκήνωμά του τάφηκε στον περίβολο της εκκλησίας της Παναγίας του Τράχωνα με μεγάλες τιμές από τους πιστούς της ενορίας του.

Όταν έγινεν η εκταφή των λειψάνων του υπό του Αρχιεπισκόπου Λεοντίου, ευωδιάζαν τα λείψανά του, σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες. Το 1974 με την προσφυγιά, τα λείψανά του έμειναν κάτω από την Αγίαν Τράπεζαν της εκκλησίας.

Διά των ευχών του, είθε ο Θεός ελευθερώσει τον κατεχόμενον Τράχωνα που βρίσκονται τα λείψανά του, ως και όλα τα κατεχόμενα ελληνοχριστιανικά εδάφη της αγιονήσου Κύπρου. Αμήν.

ΒΛΑΣΙΟΣ Μοναχός

Πηγή: Περιοδικό *Ορθόδοξη Μαρτυρία* [www.orthodoximartyria.com], Έκδοση Παγκυπρίου Συλλόγου Ορθοδόξου Παραδόσεως «Οι Φίλοι του Αγίου Όρους» τεύχος 100, Λευκωσία Χειμώνας 2013.